

Rent drikkevand og sikker
kemi

J.nr. 2025 - 826

Ref. LALOR

Den 24. februar 2025

**Høringsnotat vedrørende udkast til bekendtgørelse om
vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg
(drikkevandsbekendtgørelsen), bekendtgørelse om
kvalitetssikring af vandforsyningsanlæg og bekendtgørelse om
risikovurdering og risikostyring af tilstrømningsområder for
indvindingssteder af drikkevand****Indledning**

Bekendtgørelserne indfører bestemmelser, der implementerer regler i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/2184 af 16. december 2020 om kvaliteten af drikkevand (drikkevandsdirektivet) vedrørende risikovurdering i forskellige led i vandforsyningskæden. Indførelsen af disse bestemmelser i bekendtgørelser er forudsat i bemærkningerne til lov nr. 412 af 23. april 2024 om ændring af lov om vandforsyning m.v., byggeloven og lov om produkter og markedsovervågning. Ved hele vandforsyningskæden forstås i denne sammenhæng tilstrømningsområderne for indvindingssteder frem til det sted, hvor kravene skal overholdes ved forbrugernes taphaner.

Udkast til ændring af bekendtgørelserne har været i høring fra den 30. januar 2025 til den 17. februar 2025 hos en bred kreds af myndigheder, organisationer, mv.

Miljø- og Ligestillingsministeriet har modtaget 9 høringssvar fra eksterne parter, hvoraf 7 indeholdt bemærkninger til udkastet til bekendtgørelsen og var fra følgende:

- DANVA
- Danske Vandværker
- KL
- HOFOR
- Bæredygtigt Landbrug
- Helsingør Kommune
- Danske Regioner

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter gennemgås og kommenteres nedenfor. Høringssvarene er kun gengivet i hovedtræk i dette notat.

Bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg (drikkevandsbekendtgørelsen)

§ 17, stk. 7, 8 og 9

Danske Vandværker bemærker, at vandværkernes analyseprogram i dag bl.a. baseres på en risikovurdering af indvindingsoplandet tilknyttet den pågældende kildeplads, jf. drikkevandsbekendtgørelsens § 17, stk. 7. *Danske Vandværker* er bekymret for, om Miljøstyrelsens nye opgave med at foretage risikovurderinger i tilstrækkelig grad afspejler den faktiske risiko. Hvis vurderingen ikke er tilstrækkeligt præcis, kan den i stedet føre til en unødigt udvidelse af analyseprogrammet, jf. § 17 stk. 8 og 9.

KL bemærker, at det bør markeres i bilag 1b i drikkevandsbekendtgørelsen, hvilke parametre, der generelt overvåges i det overvågningsprogram, der er fastsat ved bekendtgørelse om overvågning af overfladevandets, grundvandets og beskyttede områders tilstand og om naturovervågning af internationale naturbeskyttelsesområder, for at tydeliggøre, hvilke parametre, der kan fraviges, jf. bekendtgørelsen § 17, stk. 7.

KL bemærker videre i forhold til § 17, stk. 8 og 9 vedr. vandforsyningsens tilstrømningsområde, at det bør præciseres, om det er tilstrækkeligt at basere risikovurderingen på resultaterne af risikovurdering af tilstrømningsområder for indvindingssteder, eller om kommunerne skal forholde sig til yderligere, som ikke er en del af risikobekendtgørelsen.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at kommuner og vandforsyninger fortsat skal iagttage drikkevandsbekendtgørelsens bilag 5 andet afsnit a-e samt bilag 6 fjerde afsnit a-d og ikke kun risikovurderingen af tilstrømningsområderne, når der skal tilføjes parametre til hhv. drikkevands- og boringskontrollen. *Miljø- og Ligestillingsministeriet* kan oplyse at §17, stk. 7-9 er ændret, og der er indsat en overgangsbestemmelse.

DANVA bemærker, at den påtænkte ændring af note 17 i bilag 1, b er uklar.

Miljø- og Ligestillingsministeriet har på baggrund af møde med *DANVA* og *Danske Vandværker* under høringen af bekendtgørelsen foretaget ændring af note 17 i bilag 1, b i drikkevandsbekendtgørelsen, så noten nu er formuleret således:

"17) Summen af alle individuelle pesticider og nedbrydningsprodukter, der påvises og kvantificeres under kontrolproceduren. Hvis overskridelsen skyldes ikke-relevante nedbrydningsprodukter omfattet af bilag 1, d, og der er givet en dispensation hertil, må sumværdien overskrides svarende til bidraget fra disse stoffer. Sumværdien kan ligeledes overskrides med den tilladte værdi, hvis der er givet en dispensation til overskridelse af kravværdien i bilag 1, d."

Bekendtgørelse om kvalitetssikring af vandforsyningsanlæg

Danske Vandværker bemærker:

Det bør præciseres, hvornår "tage højde for" er opfyldt i tilstrækkelig grad i § 4 stk. 2 pkt. 6.

§ 5, stk. 1, 4. pkt. bør præciseres og pkt. 5-8 bør udgå af bekendtgørelsen, da det vil medføre dobbeltregulering, fordi kontrollen med vandkvaliteten allerede er reguleret i Drikkevandsbekendtgørelsens krav om kontrolprogram.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at teksten er i overensstemmelse med drikkevandsdirektivets artikel 9 stk. 2 litra a. Bekendtgørelsen er ændret, så der henvises til drikkevandsbekendtgørelsen.

DANVA bemærker, at det bør fremgå, at der med verifikation menes "fremskaffelse af dokumentation fra leverandører og producenter på, at produktet er gennemtestet og velegnet til indbygning i vandbanen."

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at der ved verifikation menes, at vandforsyningerne skal fremskaffe dokumentation om de anvendte produkter.

Helsingør Kommune bemærker, at bekendtgørelsen bør revideres, så risikostyring af en vandforsyning også omfatter indarbejdelse af tiltag til sikring af cybersikkerhed, jf. det nyligt vedtagne NIS2 direktiv.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det ligger uden for bekendtgørelsens formål at implementere regler fra NIS2-direktivet.

KL efterspørger til § 1, hvordan kommunerne skal administrere efter grænsen på 500 personer i praksis.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det er de ikkealmene vandforsyninger, der skal kunne dokumentere, at de ikke leverer til mindre end 100 m³ eller drikkevand til færre end 500 personer, hvis de vil undtages for kravet om risikovurdering. *Miljø- og Ligestillingsministeriet* vurderer, at der er ganske få ikkealmene vandforsyninger, som opfylder begge krav.

Til § 2 anbefaler *KL*, at der anvendes eksisterende definitioner fra drikkevandsvejledning, februar 2022.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at de anvendte definitioner stammer fra drikkevandsdirektivets artikel 2. På den baggrund foretages der ingen ændring af bekendtgørelsen. Drikkevandsvejledningen vil blive opdateret med direktivets definitioner.

Til § 3 efterspørger *KL*, at der anvendes et andet begreb end "ansættelse".

Miljø- og Ligestillingsministeriet har ændret bestemmelsen.

Til § 4 Bemærker *KL*, at det virker unødigt kompliceret, at bruge både mængde og antal personer til at definere, hvem der er omfattet af kravet.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at direktivet anvender begge kriterier, hvorfor bekendtgørelsen også anvender begge kriterier.

KL bemærker, at det er uklart, hvad det betyder, at forsyningssystemet skal risikovurderes i overensstemmelse med drikkevandsbekendtgørelsen.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at der henvises til drikkevandsbekendtgørelsen § 17, samt tilhørende bilag 5 og 6.

Til § 5 bemærker KL, at det ikke fremgår, hvem der er myndighed og som fører tilsyn med, at vandforsyningen følger op på risikovurdering.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det fremgår af vandforsyningsloven § 57, at kommunalbestyrelsen fører tilsyn med indretning og driften af vandforsyningsanlæg. Kvalitetssikring af vandforsyningsanlæg vurderes at høre under driften. Det er dermed kommunalbestyrelserne som fører tilsyn.

Videre bemærker KL, at der i § 5, stk. 1, pkt. 5 bør henvises til vandforsyningslovens kapitel 10 a og ikke kapitel 11.

Miljø- og Ligestillingsministeriet har ændret bekendtgørelsen, så der henvises til drikkevandsbekendtgørelsens kapitel 5.

KL bemærker, til § 4, stk. 2, pkt. 3 og § 5, stk. 1, pkt. 7, at det er problematisk at give alle vandforsyninger pligt til at risikovurdere og risikostyre installationer i private hjem.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at risikovurderingen kun omfatter vandforsyningssystemet, der består af vandforsyningsanlægget og distributionsnettet og ikke forbrugernes fordelingsnet.

Bekendtgørelse om risikovurdering og risikostyring af tilstrømningsområder for indvindingssteder af drikkevand

Danske Vandværker er generelt bekymret for, om bekendtgørelsen vil resultere i et output, som kan anvendes i virkeligheden, da der mangler en klar definition af tilstrømningsområderne.

Miljø- og Ligestillingsministeriets noterer sig Danske Vandværks bekymring for anvendeligheden af risikovurdering af tilstrømningsområder.

Videre bemærker *Danske Vandværker*, at:

Det i § 1 bør præciseres, hvordan "500 personer" skal opgøres, da vandforsyningerne kun ved, hvor mange forbrugssteder, der leveres vand til, men ikke hvor mange personer, der bor i de enkelte enheder.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at grænsen for de 100 m³ om dagen i gennemsnit og til 500 personer eller flere kun gælder for ikkealmene vandforsyninger. Alle almene vandforsyninger er omfattet af bekendtgørelsen. De 500 personer stammer direkte fra drikkevandsdirektivets undtagelsesbestemmelse i artikel 9. På den baggrund foretages der ikke ændringer i bekendtgørelsen.

I § 2 bør definitionen af tilstrømningsområder præciseres, så den følger ordlyden i Vandforsyningslovens § 10. Det er ikke hensigtsmæssigt, at skrive udpegede drikkevandsforekomster, hvorfra der aktuelt indvindes drikkevand, da § 10 i Vandforsyningsloven både henviser til, at der skal udpeges forekomster af vand, der anvendes til indvinding af drikkevand, samt de forekomster af vand, som det er hensigten at anvende hertil.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at definitionen af tilstrømningsområder lægger sig op ad definitionen i bemærkningerne til vandforsyningslovens § 10 a. På den baggrund foretages der ikke ændringer.

Til § 3, stk. 2 bemærkes det, at der er flere kommuner, der ikke har en vedtaget indsatsplan for grundvandsbeskyttelse, og det bør fremgå, at dette ikke forhindrer udarbejdelsen af risikovurderingen af tilstrømningsområder for indvindingssteder af drikkevand.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det følger af vandforsyningsloven, hvornår kommunerne skal udarbejde indsatsplaner. Kommunernes indsatsplaner er en del af bidraget til risikovurderingerne af tilstrømningsområderne, men da tilstrømningsområderne dækker et større område end indsatsområderne, vil der også blive inddraget anden viden.

DANVA bemærker, at risikovurderingen skal være operationel og resultatet skal stilles til rådighed for forsyningerne i en form, som direkte kan anvendes til risikostyring lokalt.

Miljø- og Ligestillingsministeriet noterer sig DANVA's holdning og bemærker, jf. § 4, at Miljøstyrelsen skal sikre, at vandforsyninger har adgang til de oplysninger, som ligger til grund for risikovurderingen.

DANVA savner angivelse af kriterier for risikovurderingen. Det er nødvendigt, at der etableres en entydig ramme om risikovurderingen og en fælles risikoforståelse, med transparente kriterier for, hvilken risiko, der kan accepteres inden for de forskellige kategorier.

Miljø- og Ligestillingsministeriet noterer sig DANVA's holdning og vil i det videre arbejde vurdere, om der er behov for yderligere vejledning.

DANVA bemærker, at den statslige risikovurdering ifølge Drikkevandsdirektivet også skal omfatte en vurdering af alle trusler i tilstrømningsområdet, herunder menneskelig aktivitet. Det betyder en vurdering af, hvad der skal til, for at aktiviteter i og planer for et givent område, er uden risiko for grund- og drikkevand.

DANVA bemærker, at der er tilfælde, hvor sårbare grundvandsdannende oplande ligger uden for tilstrømningsområdet.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at risikovurderingen skal omfatte tilstrømningsområderne og tage stilling til, om der er fare eller farlige hændelser, der kan udgøre en risiko for drikkevandet. Der er endnu ikke taget stilling til reguleringen inden for de sårbare grundvandsdannende områder.

Bæredygtigt Landbrug (BL) bemærker, at Miljøstyrelsen forpligtes til at lave en statslig risikovurdering af tilstrømningsområder, hvilket kan give mangel på lokalt kendskab til området.

Videre bemærker BL, at tilstrømningsområder kan omfatte et område, hvorfra der tilstrømmer vand til et andet område, der er udpeget som drikkevandsforekomst. Dette mener BL er for løs en definition.

Miljø- og Ligestillingsministeriet noterer sig Bæredygtigt Landbrugs holdning. Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at definitionen af tilstrømningsområder lægger sig op ad definitionen i bemærkningerne til vandforsyningslovens § 10 a. På den baggrund foretages der ikke ændringer.

BL finder, at tidsfristen for risikovurdering er for kort.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at tidsfristen er sat for at overholde kravene i drikkevandsdirektivet. På den baggrund foretages der ikke ændringer af bekendtgørelsens tidsfrister.

BL bemærker, at definitionen af fare eller risiko i § 2 bør præciseres, samt at beskrivelsen af "fare og farlige hændelser" i bilag 1 er for bred.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at definitionerne af "fare" og "risiko" samt "farlige hændelser" er gengivet fra drikkevandsdirektivet, og at der på den baggrund ikke foretages ændringer.

BL bemærker, at risikovurderingerne bør sendes i offentlig høring, inden der fremsendes forslag til foranstaltningen til miljøministeren.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det i bekendtgørelsen § 3, stk. 2 fremgår, at udkast til risikovurderingen skal sendes i offentlig høring.

BL bemærker, at foranstaltninger til risikovurdering i bilag 2 er for upræcise.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at foranstaltninger, der skal tages i betragtning, er gengivet fra drikkevandsdirektivet, og at der på den baggrund ikke foretages ændringer.

HOFOR bemærker, at det i præambel 17 til direktivet fremgår, at risikovurderingen og risikostyringen bør følge en helhedsorienteret tilgang. HOFOR hilser dette velkomment og vil opfordre Miljøstyrelsen, som udøver af beføjelsen til at foretage risikovurdering af tilstrømningsområder for indvindingssteder af drikkevand, jf. §3, at sikre sammenhæng til andre initiativer på området, herunder ift. kortlægning af sårbare grundvandsdannende områder, eventuelle udpegninger af hensyn til grundvandsbeskyttelse ifm. de lokale grønne treparter, de kommunale indsatsplaner mv.

HOFOR understøtter gerne dette arbejde med viden om konkrete forhold i HOFOR's indvindings- og forsyningsområde.

Miljø- og Ligestillingsministeriet noterer sig, at HOFOR gerne vil bidrage med at understøtte risikovurderingerne.

HOFOR opfordrer til, at § 3, stk. 2 i tillæg til offentlig høring angiver en proces for inddragelse af vandforsyningerne, så den viden og ekspertise, som forsyningerne sidder inde med, kan indgå tidligt i processen.

Miljø- og Ligestillingsministeriet noterer sig HOFOR's holdning. Miljøstyrelsen kan i det omfang, de finder det nødvendigt, inddrage vandforsyningerne.

HOFOR bemærker til § 2, at det vil være formålstjenstligt med definition af selve begrebet tilstrømningsområder, så det er klart, hvordan det tænkes anvendt.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at definitionen af tilstrømningsområder lægger sig op ad definitionen i bemærkningerne til vandforsyningslovens § 10 a. På den baggrund foretages der ikke ændringer.

HOFOR bemærker at det af bilag 2 fremgår, at Miljøstyrelsen sikrer at "forurenere i samarbejde med vandforsyninger, kommuner og andre relevante interessenter træffer forebyggende foranstaltninger". Det kan med fordel uddybes, hvordan dette vil foregå, så vandforsyninger og andre interessenter kan planlægge efter dette.

Miljø- og Ligestillingsministeriet noterer sig HOFOR's holdning, det vil ske på linje med andre initiativer om risikostyring.

HOFOR forudsætter, at vandselskabernes forøgede omkostninger er §11-omkostninger og berettiger til tillæg til rammerne.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at bekendtgørelsen ikke ændrer på de gældende regler i den økonomiske regulering.

KL bemærker:

§ 2

Det er uklart, hvad der i bekendtgørelsens §2, stk.1, pkt. 4 menes med "drikkevandsforsyningssystemet".

I bekendtgørelse om kvalitetssikring af vandforsyningsanlægs § 2, stk. 1, pkt. 3 er "Vandforsyningssystem" defineret. Er begrebet "drikkevandsforsyningssystemet" og "Vandforsyningssystem" det samme?

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at definitionerne er fjernet fra bekendtgørelsen. Vandforsyningssystemet består af vandforsyningsanlægger og deres distributionsnet, men ikke af forbrugernes fordelingsnet, jf. vandforsyningsloven.

§ 4

Det bør præciseres, at adgangen til oplysninger om risikovurderingen af tilstrømningsområder for indvindingssteder af drikkevand skal være så kort som muligt. KL foreslår, at oplysningerne er tilgængelige senest 3 måneder efter, at risikovurderingen er udført i stedet for 6 måneder, som det fremgår af bekendtgørelsen. En kortere frist sikrer, at oplysningerne hurtigere kan inddrages, fx ved fastlæggelse af kontrolprogrammer for drikkevand.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at fristen for offentliggørelse på 6 måneder er udgået af den endelige bekendtgørelse.

§ 5

Hvordan forventes der fastlagt foranstaltninger til at forebygge og kontrollere de identificerede risici i tilstrømningsområderne efter den 22. december 2027, hvor miljømålene i vandrammedirektivet senest skal være opfyldt?

I § 5, stk. 2 i bekendtgørelsen henvises til bilag 2, som under punkt a) og b) refererer til bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter. I Indsatsprogrambekendtgørelsen er der pt. kun fastlagt grundlæggende og generelle supplerende foranstaltninger for grundvandsforekomster, og der er ikke fastlagt konkrete supplerende foranstaltninger.

Hvordan sikres opfyldelse af miljømålene for grundvandsforekomsterne den 22. december 2027, og hvordan er sammenhængen til de foranstaltninger, der skal fastlægges for tilstrømningsområderne? Er der sammenhæng mellem foranstaltningerne i tilstrømningsområderne og opfyldelse?

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at vandplanerne hører under Ministeriet for Grøn Trepert. Formålet med risikovurderingen af tilstrømningsområderne er at sikre rent drikkevand. Det ligger uden for formålet med denne bekendtgørelse, at sikre målopfyldelse efter vandrammedirektivet. Risikovurderingen af tilstrømningsområder skal foretages hvert sjette år og første gang inden 1. december 2026.

Bilag 1

Punkt 1b)

Der henvises til kortlægning af beskyttelseszoner efter § 10 i lov om vandforsyning m.v. § 10 i vandforsyningsloven henviser kun til udpegning af drikkevandsforekomster og ikke til kortlægning af beskyttelseszoner.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at § 10 udpeger beskyttelseszoner efter Vandrammedirektivets artikel 7, stk. 3, som der henvises til.

Punkt 1c)

Det fremgår, at der for risikovurdering af tilstrømningsområder skal medtages georeferencer for alle tilstrømningsområder i indvindingsoplandene. Hvad er forskellen på tilstrømningsområder og indvindingsoplande? Skal begge begreber medtages? Eller skal der stå "indvindingssteder", som i drikkevandsdirektivet?

Omkring georeferencer fremgår det af drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 2, punkt a) iii): "georeferencer for alle indvindingssteder i indvindingsoplandene; idet disse oplysninger er af

potentielt følsom karakter, navnlig for så vidt angår folkesundhed og offentlig sikkerhed, sikrer medlemsstaterne, at disse oplysninger beskyttes og kun videreformidles til de relevante myndigheder og vandforsyninger”.

Hvordan implementeres og sikres sidstnævnte sætning, da oplysningerne om fx boringernes placering fremgår i Jupiterdatabasen?

Miljø- Ligestillingsministeriet bekræfter, at der retligt skal stå ”indvindingssteder for tilstrømningsområder”.

Miljø- og Fødevareministeriet planlægger ikke at skjule georeferencerne for indvindingsstederne i Jupiter, da dette ikke vurderes teknisk muligt på nuværende tidspunkt.

Bilag 2

Punkt d) Der henvises til, at der kan fastlægges beskyttelseszoner, jf. vandforsyningslovens § 10. § 10 i vandforsyningsloven henviser umiddelbart kun til drikkevandsforekomster og ikke til beskyttelseszoner. Det bør tydeliggøres efter hvilken bestemmelse, der skal fastlægges beskyttelseszoner, som følsomme indvindingsområder og BNBO udpeges efter § 11.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at § 10 udpeger beskyttelseszoner efter Vandrammedirektivets artikel 7, stk. 3, som der henvises til.

Danske Regioner bemærker, at regioner ikke er nævnt i bekendtgørelsen. Danske Regioner opfordrer Miljø- og Ligestillingsministeriet til at inddrage regioner og kommuner i arbejdet med risikovurderinger og tilstrømningsområderne.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det er korrekt forstået, at regionerne for nuværende ikke vil blive afkrævet at bidrage aktivt med at levere materiale til risikovurderingen.

Risikovurderingen vil dog blive sendt i offentlig høring, jf. § 3, stk. 2, i den endelige bekendtgørelse, hvor regionerne vil have mulighed for at levere relevant materiale. Derudover skal det fremhæves, at det fra ministeriets side er besluttet, at beføjelsen til at bestemme, at regionerne skal bidrage til risikovurderingen og/eller risikostyringen, jf. vandforsyningslovens § 10 a, stk. 2, for nuværende ikke delegeres til Miljøstyrelsen, men forbliver miljøministerens beføjelse direkte efter loven.

Beføjelsen i lovens § 10 a, stk. 2, indebærer, at miljøministeren ved afgørelse kan bestemme, at regionerne skal bidrage; hvis miljøministeren således vurderer, at det er relevant, at regionerne bidrager, vil ministeren kunne træffe afgørelse herom. Der er med andre ord ikke behov for at fastsætte regler om dette. Det er hensigten, at såfremt miljøministeren agter at træffe en sådan afgørelse over for fx regionsrådene, vil der være en høring af regionsrådene forud for en endelig afgørelse herom.

På baggrund af jeres bemærkninger, har vi tilføjet ”regionsråd” i § 4 i den endelige bekendtgørelse, således at det tydeliggøres, at regionsrådene også skal have adgang til risikovurderingen. Endvidere har vi pba. jeres bemærkninger slettet tidsfristen på de 6 måneder for at give adgang til risikovurderingen.